

Mr. Frits Hommersom heeft zich in zijn juridische praktijk gespecialiseerd in watersportzaken. In de Waterkampioen brengt hij veel voorkomende en opvallende zaken onder de aandacht.

Mr. Hommersom en de zaak van de CE-keuring

Meneer B. bezocht Mr. Hommersom inzake een door hem nieuw gekocht jacht met gebreken. "Had u het schip vooraf wel bekeken?" was de vraag. "Ik zag het prototype op de Hiswa en was er direct verliefd op. Maar toen mijn schip werd geleverd, bleek het op allerlei punten af te wijken. De romp is volstrekt niet strak. Het lijkt wel alsof ze hem te snel uit de mal hebben getrokken!" Mr. Hommersom legde de kwestie voor aan een expert met het verzoek rapport te maken over de door B. gestelde gebreken.

De opmerking van B. dat het showmodel in onberispelijke staat was, maar het seriemodel op allerlei onderdelen afweek, zette Mr. Hommersom aan het denken. Zou de werf wel aan alle veiligheidsaspecten hebben voldaan? Zou het schip wel voldoen aan de verplichtingen zoals neergelegd in de Nederlandse Veiligheidswet Pleziervaartuigen? En zou het voldoen aan de verplichte CE-keuring? B. reageerde verbaasd: "Die CE-keuring is toch in orde? Van het schip op de Hiswa werd door de verkoper nadrukkelijk gesteld dat het voldeed aan categorie-B en het had een HIN-code en CE-markering. Ook mijn schip heeft die code en markering." De expert constateerde vervolgens 31 gebreken, variërend van een niet strakke romp (dambord) tot gebreken in de technische installatie. De werf had B. dus niet geleverd waar hij als koper op had mogen vertrouwen. Een wanprestatie van de verkoper/importeur. Deze ontkende echter elke aansprakelijkheid. Namens B. werd de importeur gedagvaard om de koopovereenkomst te ontbinden, de koopprijs terug te vorderen en werd hij aansprakelijk gesteld voor alle schade. De importeur stelde dat de gebreken zo klein waren dat de door B. gevorderde ontbinding niet gerechtvaardigd zou zijn. Met het

herstel was maar een fractie van de koopprijs gemoed en het zou geen nadelige invloed op de waarde hebben. De rechtbank gelastte hierop een deskundigenonderzoek waarin aandacht moest zijn voor de problematiek van het voldoen aan de CE-normering. De deskundige onderschreef 17 van de 31 door de expert van B. geconstateerde gebreken. De herstelkosten: ongeveer € 10.000 (excl. BTW). Volgens de deskundige konden de gebreken afdoende en onzichtbaar gerepareerd worden. Maar het venijn zat in de staart. Op vragen van de rechtbank of het schip voldeed aan de Germanischer Lloyd-norm antwoordde de deskundige bevestigend, maar in antwoord op de deelvraag of het schip voldeed aan de Europese richtlijn 94/25/EG, pleziervaartuigen concludeerde de deskundige: "Gelet op de 36 (!) tekortkomingen die vastgesteld zijn op basis van de door de werf van toepassing verklaarde normen, concludeer ik dat het vaartuig op vele, essentiële punten niet aan de Europese richtlijn voldoet". En: "Het vaartuig voldoet niet aan de wettelijke voorschriften. Dit betekent dat het vaartuig niet voorzien had mogen worden van een verklaring van overeenstemming en de CE-markering en niet op de markt had mogen worden gebracht." Geen geringe verwijten! Volgens de Wet

Pleziervaartuigen mogen jachtbouwers geen schip verkopen dat niet aan de eisen voldoet, wat zichtbaar is gemaakt door onder andere het HIN-nummer (Hull Identification Number) en CE-markering. Alle open- en kajuitboten van 2,5 tot en met 24 meter vallen onder die wet. Ook import uit niet-lidstaten van de Europese Unie.

Wat was er gebeurd? De werf had een keurig prototype gebouwd en voorzien van een CE-markering, HIN-nummer en classificatie B. Deze

Eigenlijk had het schip niet op de markt mogen worden gebracht

CE-keur gold vervolgens voor alle schepen van hetzelfde type. Kennelijk vond de werf dat de serieschepen gemakzuchtiger afgebouwd konden worden... In haar vonnis concludeerde de rechtbank dat de in eerste instantie geconstateerde technische gebreken voor relatief weinig geld en onzichtbaar zouden kunnen worden gerepareerd, maar dat dit niet wilde zeggen dat daarmee de tekortkoming niet aan de verkoper was toe te rekenen. Daarbij kwamen nog de 36 gebreken die verband hielden met de CE-norm. Diverse gebreken waren complex en konden op punten zeker niet onzichtbaar opgelost worden. De ontbinding was gerechtvaardigd. De rechtbank veroordeelde de verkoper tot terugbetaling van de koopprijs met rente aan B. en tot vergoeding van alle door B. geleden schade. ⚖